No. 21.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 17 Februarij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement, is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

BREMEN, den 10. Februarij. Den 3. Febr. 1846, des morgens vroeg, werd de Bremer brik *Anna und Elise*, gevoerd door kapitein *Kuhle* en bestemd naar Laguayra, in het kanaal door een zwaren mist overvallen, terwijl dezelve door eene onbekende bark overzeild en zoo zwaar beschadigd werd, dat het vaartuig na verloop van 6 uren zonk.

Gedurende dien tijd en nadat de manschap een voorbijzeilend engelsch vaartuig vergeefs om hulp aangeroepen had, naderde het nederlandsche schip *Middelburg*, kapitein *Rooderkerk*, van Middelburg naar Oost-Indië bestemd, en bood den schipbreukelingen op de menschlievendste wijze alle hulp. De kapitein van de *Middelburg* begaf zich in persoon aan boord der *Anna und Elise* en liet de equipage door zijne booten naar een britsch visschersvaartuig voeren, hetwelk dezelve gelukkig naar Shoreham aan de engelsche kust bragt.

Kapitein *Rooderkerk* zette daarop verder koers naar Batavia. De hulp welke hij onzen zeelieden in den nood bewezen heeft, werd echter niet vergeten; en toen onlangs hier vernomen werd, dat deze bodem uit Oost-Indië was teruggekeerd, heeft de senaat genoemden kapitein schriftelijk van de erkentelijkheid van onzen vrijstaat kennis gegeven, met toezending tevens van eene gouden medaille, met eene toepasselijke inscriptie voorzien. (*W. Z.*)

FRANKRIJK.

— Men heeft het 1e escadron van het 7e reg. lanciers met den spoortrein naar Amiens gezonden. De paarden hebben in de wagons niets geleden, en geen weêrzin betoond. Deze proef heeft doen zien, dat men langs de spoorwegen de kavalerie, even zoo goed als de infanterie, kan vervoeren, en men dus in een' korten tijd troepen van het eene punt des rijks naar het andere kan brengen.

BELGIE.

— Als een staaltje van de in Vlaanderen heerschende ellende, verhaalde de heer *Desmet*, in de zitting van de Kamer der Representanten van den 11. dezer, dat te Nederbrakel het hondenvleesch voor 6 centimen het pond wordt verkocht, en dat er wekelijks een paard wordt geslagt, om de armen met deszelfs vleesch te voeden!

— Over eenige dagen ontscheepte een engelschman, sir *S*.... te Oostende; hij was met de Belgische maal van Dover gekomen, en had, ondanks de bijtende koude, slechts de derde plaats genomen, terwijl hij zijn knecht in het rijtuig liet blijven, om voor dezen ook geene plaats te moeten betalen. Het ontbijt, dat hij met zijnen knecht aan boord nam, kostte hem 3 shellings en hij betaalde hetzelve slechts na veel tegenstribbelingen. Daarenboven weigerde hij aan den stuurman den gewonen drinkpenning. De stuurman was ondertusschen een groot menschenkenner, en kreeg vermoeden dat eenen *gentleman*, die met koets en knecht reisde, wel eenen Britschen schrok kon wezen. Hij begon het rijtuig eens van nabij te bekijken, en bespeurde dat de veren een zeer zwaar gewigt schenen te dragen. De slimme stuurman sprak geen woord; maar toen het rijtuig aan land was gebragt, deed hij hetzelve onderzoeken: het behelsde 16.000 pond. sterl. in goud. Nu moet men weten, dat het Engelsch gouvernement voor al het uitgevoerde geld 2 per cent doet betalen, en sir *S*.... door een Engelschen jood herkend zijnde, werd gedwongen zijnen schat met 320 pond. sterl. te verminderen. — Zie daar wat men wint met eenen drinkpenning te weigeren.

NEDERLANDEN.

ARNHEM, den 13. Februarij. *Jan ter Linden* is op de dagvaarding niet gecompareerd. Wij gelooven evenwel, dat zulks minder aan opzettelijken onwil, dan wel aan het niet in tijds ontvangen der dagvaarding is toe te schrijven. Nog waren als getuigen gedagvaard *A. Stevens*, slagter en *Jan Mensink*, tapper, beiden uit Groenlo. Deze beide personen zijn door den heer Mr. *Gelein Vitringa* in verhoor genomen, welke ondervraging vrij lang geduurd heeft.

's HERTOGENBOSCH, den 13. Februarij. Hoe sterk het pauperismus toeneemt en de kommer voor de dure tijden groot is blijkt uit de tellingen, die ter uitoefening van weldadigheid binnen deze stad onlangs hebben plaats gehad; daar het gebleken is, dat er ruim 5,000 zielen, zijnde het een vierde der bevolking, onderstand moeten genieten. Bedelaren, vooral kinderen, vervolgen dan ook den voorbijganger op straat op eene verregaand lastige wijze.

GRONINGEN, den 11. Februarij. Heden is, ter openlijke teregtzitting van het Provinciaal Geregtshof, uitgesproken het arrest op de criminele procedure, gevoerd tegen *M. S. de Vries*. Het hof heeft daarbij verklaard regtens en overtuigend te zijn bewezen; dat *J. W. Poelman*, in leven echtgenoot — en *K. T. Hoekstra*, dienstmeisje van de beschuldigde, beide op den 28. Mei 1846 door het gebruik van met *arsenicum* of rattenkruid vergiftigde meelspijs zijn overleden; — doch niet genoegzaam regtens en overtuigend zijn gebleken van de schuld der beschuldigde aan eene moedwillige of opzettelijke vergiftiging van haren man, en evenmin aan het door onvoorzigtigheid veroorzaken van den dood van haar dienstmeisje; — mitsdien haar daarom vrijgesproken, met last tot hare in vrijheid stelling, ten ware zij, om andere redenen, behoorde gevangen te blijven; en vermits er zoodanige redenen niet bleken te bestaan, is die in vrijheid stelling daarop dadelijk gevolgd.

SNEEK, den 8. Februarij. Dezer dagen werd alhier gevankelijk binnengebragt zeker persoon, zoo men zegt, van goeden huize, wegens het bij nacht inbreken in de woning van den landman *Sybren Baukes Tiemstra*, op de bleek, te Bolsward. Als eene bijzonderheid kunnen wij hier bijvoegen, dat men het vatten van den dader, aan de cordaatheid en tegenwoordigheid van geest van gemelden *Tiemstra* zelven heeft toe te schrijven. Oplettend gemaakt of geworden, zijnde, namelijk, op het inbreken, begaf hij zich niet naar het vertrek, aan welks venster zulks geschiedde, maar ging buitenshuis, en zag den breker reeds ter halver lijve het venster ingekropen. Fluks greep hij hem bij de nog ten venster uitstekende beenen, en schoof hem verder naar binnen, alwaar hij ook door het venster volgde, overweldigde, en zoo lang met de knie op de borst in bedwang hield, totdat de terstond geroepene en aangekomene policie den delinquent in verzekerde bewaring nam, die, naar wij vernomen, buitendien nog een en ander ten zijnen laste heeft, waaromtrent onderzoek wordt gedaan.

— De staat der geboorten, sterfgevallen en huwelijken in het Arrond. Tiel is over het jaar 1846 niet gunstig geweest. Het getal der geborenen en huwelijken is veel minder, en dat van de overledenen is veel grooter dan in een der tien vorige jaren. In 1846 zijn geboren 1712, gestorven 1589 menschen en getrouwd 295 paren; in 1845 waren die getallen 2157, 1377 en 377.

In de kantons van Zalt-Bommel en Geldermalsen, welke het meest door het mislukken der aardappelen geleden hebben, overtreft zelfs het getal overledenen dat van de geborenen.

— Volgens blad 2 van het *nieuw Nederlandsch magazyn* voor 1847, is de *grootte* der nederlandsche staatsschuld 1400 millioenen, of voor ieder onderdaan f 466.; beslaat zij eene *oppervlakte*, in ned. guldens, van 879 vierkante bunders; heeft zij eene *lengte* van 7871 uren gaans, nagenoeg ruim eenmaal den omtrek der wereld, in ned. guldens naast elkander uitgeteld; reikt hare *hoogte*, in op elkander gestapelde guldens, tot twee millioenen ned. ellen, nagenoeg 724 hooger dan de berg Libanon; en is zij ruim 16 millioenen ned. ponden zwaar, of 80 scheepsvrachten, ieder van 100 last.

Deze statistiek bevat, nevens de genoemde opgaven, soortgelijke nopens Engeland, Frankrijk, Rusland, Pruissen, Portugal en Hannover; maar ten aanzien van de *grootte* der staats-schuld, naar het getal inwoners berekend, staat ons vaderland in den eersten; ten aanzien van de *oppervlakte*, *lengte*, *hoogte* en *zwaarte* in den derden rang, en dat is voorwaar eene treurige ervaring!

Om onzen schuldenlast af te werpen, zou ieder inwoner f 466 moeten opbrengen, en brengt hij werkelijk, telken jare f 11,65 interest van genoemde som, à 2½ pCt. berekend, op aan de schatkist. Het magtige Rusland, daarentegen, zou van ieder inwoner, slechts eene bijdrage van f 9. behoeven, om de schuld des rijks geheel uit te delgen, en dit ééne voorbeeld is reeds genoegzaam, om te doen zien onder welk een zwaren schuldenlast onze natie gebukt gaat.

VLISSINGEN, den 16. Februarij. De voorstelling, welke op den 12. dezer in den schouwburg door het militaire liefhebberij-tooneel van het 3e. Reg. Inf. gegeven is, heeft voor den algemeenen armen der stad de som van f 60,32 opgeleverd.

Voor deze gelden zal op aanstaande Vrijdag den 19. dezer, den verjaardag van Z. K. H. den Prins *van Oranje*, eene extra-uitdeeling van warme spijzen aan de behoeftigen worden gedaan.

GEMENGDE BERIGTEN.

2 fraaye actrices van Boas en Judels hebben de garnizoens-officieren te Nymegen, om door middel eener komedie warme spys voor de armen aldaar te bekomen, meesterlyk ondersteund. (HB. 4747.) — Gepasseerd te Nischni Novogorod 428 pud (8560 N. P.) goud, komende uit de Siberische wasscheryen, gaande naar keizer Nicolaas te Petersburg. — Overleden te Amsterdam van 1. jan. tot 6. feb. 40 personen daags. — Jufer. Bierman te Deventer verzet zich tegen alle despotiek beheer, tegen allen die haar voor gek, dronken, leugenvol verklaren; zal hare pen op nieuw versnyden als iemand daar op tegen heeft; wascht tevens zyde, kanten, veêren, maakt doozen van papier, zet vogels op enz. (Kaleisdosk. no. 6.) — De groote raad van het kanton Genève heeft het artikel der staatsregeling aangenomen, waarby de vryheid van Godsdienst wordt gewaarborgd: is het niet menschonteerend, dat in de 19. eeuw, die vryheid nog in staatsregelingen moet gewaarborgd worden; wanneer zullen de beschaafde volken der aarde toch eens regt beginnen in te zien, wat het zegt Christenen te zyn? — In Belgie is de uitvoer van brood tot 1. October 1847 verboden. — Het schietkatoen bevalt de Porte niet; zy heeft het vervaardigen en het gebruik van hetzelve door het geheele ryk verboden. — Te Londen overleden de heer James Tool, in leven meester in de toasten, een onontbeerlyk persoon by alle gewigtige fêtes, gastmalen enz. in de hoofdstad. — Te Barneveld overleden de nicht van J. Koud-IJs (H. C.). — Te Assen idem een Koffijhuis-Jan tellende meer dan 40 dienstjaren. (Dr. C. — In den Zeeuwschen Volks-almanak over 1847 vindt men, onder middelen van vervoer in de Provincie Zeeland, de vaart van een zeilschip van Middelburg op Aardenburg. — Terwyl 't brood allengs opslaat in prys, biedt de gebittenmaker Jaarsveld zyne diensten aan 't publiek dat nog iets te kaauwen heeft. (H. B.)

MENGELINGEN.

Ambtenaren.

Over het verwijt, door den heer VAN DAM VAN

JEAN REVEILLÈRE.

—

...... Men verbeelde zich eenen lagen grond van vette weiden, doorsneden van eene snel vlietende rivier, en welken men langs éenen steenweg oversteekt; en vervolgens tegen de hoogte, een smal pad dat langs bremstruiken opklimt.

Naarmate men hooger komt, ontrolt zich het rustig dal, met de heuvelen, die het van alle zijden insluiten en wier groene kruinen zich in den gezigteinder verliezen.

Het is half vijf des namiddags. De zon werpt hare schuinsche stralen op de hoogte; de schaduwen verlengen zich op het gras. Dat ganische schoone land is eenzaam; en het smalle pad, dat zich in de bosschen verliest, steeds opklimmende, wordt het oog in het voorbijgaan getroffen door een dak, dat met deszelfs vuurroode pannen door het geboomte heen schijnt. Dit is de landhoeve, Tour-Landry genaamd; een laag huisje, naar de wijze van het land, welks gevel naar den weg gekeerd staat, doch ten halve door eene hegge verborgen wordt. Voor de woning ligt eene opene plaats, welke tevens tot dorschveld dient.

Op het genoemde uur - het is reeds lang geleden - werd dit tafereel door drie menschelijke wezens verlevendigd. Op den dorpel der woning zat eene oude vrouw te spinnen; haar boerenkapsel was, naar 's lands wijze, goed gesteven, een geruiten doek was netjes over hare borst geslagen en haar spinrok was tusschen den band van haar midden vastgestoken; een weinig verder, zat onder eenen boom een jong meisje, dat koren wande. Tusschen de beide vrouwen speelde een kind, van acht of negen jaren, met eenen grooten hond, op een' hoop droóge kruiden. Van tijd tot tijd stond het kind op en liep naar Joanna, hare tweede zuster, die op een grasveld, hetwelk twee à driehonderd voetstappen van daar lag, de koeijen liet grazen, terwijl zij, langzaam voorttredende, hare taak afspon.

De oude vrouw heette la Reveillère, naar haren overleden man, die de landhoeve la Tour Landry hield en in 1790, tijdens de eerste onlusten in de Vendee, den dood vond; zij was moeder dezer drie dochters, Joanna, Genoveva en Maria, en van eenen zoon, genaamd Joannes, die, sedert den dood zijns vaders de hoeve verzorgde.

Genoveva, die aan hare zijde zich met wannen bezig hield, was hare oudste dochter. Door de langdurige gewoonte, van hare werkzaamheden in elkanders bijzijn te verrigten, bleven de beide vrouwen soms uren lang zonder een woord te spreken; men hoorde slechts het gesis van den spinrok en de eentoonige beweging van de wan. Dit stilzwijgen werd eindelijk afgebroken door het geschreeuw van het kind, dat van het grasveld terug kwam; en het geknor der moeder.

Terwijl aldus de aandacht dier werkende vrouwen gestoord was, zag la Reveillère op en zeide:

- Zie, Genoveva, de zon is aan het ondergaan. Zet de soep bij het vuur, want als uw broeder dezen avond hier terug komt, zal hij er wel naar verlangen.

- Hij zal niet terug komen. Toen zij gekomen zijn, om hem te halen, zijn zij langs gindschen weg gegaan, naar de zijde van Trementines. Hij heeft mij duidelijk gezegd: Genoveva, wees niet ongerust; misschien blijf ik dezen nacht nog weg. Hij heeft zijn zondagsch buis aangetrokken en zijn geweer medegenomen.

- Het is ook heden onze beurt, geloof ik, om eten naar de schuilplaats te brengen.

- Neen, morgen, morgen. Heden kookt de vrouw de Bory.

- Hoeveel zijn er wel in de beide verborgen?

- Er zijn drie priesters, onzen heer pastoor medegerekend, en dan de bewoners van drie of vier huisjes, die bij den molen staan; met alles zoo wat een twintigtal menschen.

- Indien Jan mijnen raad wilde volgen, zouden er vier en twintig zijn; men is daar altijd veiliger, dan te huis.

- Het is waar. Zoodra ik echter deze maat zal afgewend hebben, zal ik de soep gaan klaar maken. Maria blijf hier; gij kunt straks water voor mij halen.

Genoveva verhaastte haren arbeid en de oude zette zich weder aan het spinnen. Gedurende deze nieuwe stilte viel een schot in het dal, en een hevig geweervuur had reeds lang de heuvelen doen weêrgalmen, eer de van schrik verstijfde vrouwen een woord hadden kunnen uiten.

- De blaauwen zijn in het gehucht, riep la Reveillère.

- Jan heeft mij toch gezegd, dat zij nog ver waren, hernam Genoveva, de handen kruiselings op hare borst leggende.

Op denzelfden oogenblik kwam Joanna bleek en buiten adem aanloopen, in allerijl het vee huiswaarts drijvende:

- Hebt gij het gehoord, moeder? riep zij.

- Ach! mijne kinderen, antwoordde la Reveillère opstaande en hare gevouwen handen opheffende, wie weet welke ongelukken ons hier zullen overkomen!

Het kind dat de opening naar het voetpad genaderd was, wierp zich naar buiten zeggende:

- Ik zal eens gaan zien.

Hare zusters snelden te gelijk toe om haar tegen te houden, maar zij was reeds verdwenen. Om spoediger aan te komen liet zij zich langs de bremmen afglijden, welke de steile hoogte bedekten. Nu eens door de digte struiken heen kruipende, dan weder zich aan de takken vasthoudende, of dezelve met hare handjes verwijderende, bevond zij zich in weinige oogenblikken op den smallen steenweg, welke het dal doorsneed. Daar ontdekte

[illegible] aan den minister van finantien gedaan, dat hij lange alle wegen de belastingen produktief zocht te maken, bestaat nu geen verschil van meening meer.

De meesten weten het, bij ondervinding, dat de wol van de schapen wordt gevergd tot op de huid en dat er niet zelden een stuk van de huid wordt medegenomen. . .

De vertegenwoordiger dien wij zoo even noemden, had bij eene vroegere discussie reeds gezegd: » geene belasting is op zich zelve hatelijk te noemen, en wanneer de overtuiging van derzelver noodzakelijkheid bij de natie bestaat, dan onderwerpen de ingezetenen zich gewillig aan dezelve. Het zijn de ambtenaren, die door hunne verkeerde en vexatoire handelingen, het geduld der burgers tergen en die hunnen onwil en ontevredenheid opwekken." — Die woorden van dien afgevaardigde zijn maar al te waar en in de dagen, die wij beleven, zien wij de treurige voorbeelden van vexatoire handelingen, helaas! maar al te dikwerf.

De ambtenaar, die zijn eed heeft gedaan, dat hij de wetten zal naleven en doen naleven, is, als eerlijk man, aan de vervulling van zijne, dikwerf moeijelijke, pligten verbonden. Geen beschaafd en ordentelijk ingezeten zal het den ambtenaar ten kwaden duiden, dat hij het gouvernement dient, met die trouw en dien ijver, die zijne superieuren regt hebben van hem te verwachten. Integendeel, zoodanig ambtenaar staat hoog aangeteekend in de achting zijner medeburgers.

Maar tusschen ijver en trouw en tusschen de overdrevene zucht om zich verdienstelijk te maken bij de administratie, is een hemelsbreed onderscheid.

Contrôleurs, ontvangers en commiezen, die slechts den lof najagen van bij den minister bekend te zijn, als ijverige en *produktief makende* ambtenaren, en die daarbij de billijkheid en de redelijkheid uit het oog verliezen, bewijzen der regering slechte diensten; want zij verbitteren de gemoederen, zij wekken ontevredenheid op en zij bederven den volksgeest. Liefde en tevredenheid bij de bevolking, voor en met de regeerders, zijn toch van hoogere waarde voor het bestuur, dan eenige, door spitsvindigheid afgeperste, guldens, voor de schatkist.

De ambtenaren die zóó handelen, verliezen ook de aanspraak op de genegenheid hunner medeburgers; want de Nederlander is in den regel geneigd tot gehoorzaamheid aan de wet; maar hij verafschuwt geweld en looze streken. — Geene hooge geboorte, geene fortuin, geene aanzienlijke betrekkingen kunnen den ambtenaar voor verachting vrijwaren, wanneer hij als mensch niet achtingswaardig handelt. De man, die in de huizen der burgers, als vriend, wordt ontvangen en die misbruik maakt van hetgeen hij in den vriendenkring verneemt, om als ambtenaar zijnen ijver aan den minister te doen blijken, is diep gezonken en heeft alle aanspraak op welwillendheid verloren.

De administratieve autoriteiten mogen hem prijzen in officiële aanschrijvingen, in het binnenste des gemoeds kunnen *zij* niet anders, als hem verachten. Zoo antwoordde de groote Turenne aan een aanzienlijken spion, die zich beklaagde over zijne koelheid: « Men betaalt de spionnen; maar men veracht ze."

O! mogten toch alle ambtenaren leeren inzien, dat zij alleen door een cordaat en rond gedrag, zonder vexatie of bij-oogmerken, en de regering die zij dienen en zich zelven kunnen doen eeren. Och! mogt toch de tijd geboren worden, dat men dat ongelukkig systema *van productief maken der belastingen*, liet varen! De regering zoude aan liefde en achting winnen, wat zij aan guldens en centen verloor, en de naam van ambtenaar, zoude voor velen niet langer eene rede van uitsluiting *of* van minachting wezen.

Eenige artikelen welke belast zouden kunnen worden, in plaats van de verfoeijelijke belasting op het gemaal en geslagt.

Eene belasting *op het verbruik* van tabak, in alle vormen, reeds lang door de kundigste mannen uit ons gewest in geschriften en in de Kamer met den meesten ijver aan de regering aanbevolen. Het brood in Nederland is thans niet *peper*-', maar drukkend duur, en de straatjongens ziet men dagelijks, des Zondags vooral, met sigaren.

Eene verhooging van den accijns op den wijn en de sterke dranken.

Eene belasting op *het verbruik* van den thee.

Van de chocolade; en

Van de speelkaarten.

Weldadigheid

§ § § De ondergeteekenden betuigen bij deze hunnen openlijken dank, voor het aan hunne geadministreerden toegewezen deel Warme Spijs en Brandstof, dezer dagen uit de geldelijke opbrengst van het door het Muzijk-gezelschap *Geduld Overwint*, gegeven Concert ten voordeele der armen binnen deze stad.

Vlissingen, den 12, Februarij 1847.

Diakenen der Evang. Luth. Gemeente,
Namens dezelve,
J. M. DUNKER.
J. A. SCHMIDT.

§ § § DIAKENEN der ROOMSCH-KATHOLIEKE GEMEENTE maken bij deze dankbare melding, wegens het in staat stellen tot eene buitengewone bedeeling van Brandstoffen en Warme Spijs, welke op heden heeft plaats gehad, voortvloeijende uit de opbrengst der gelden wegens het gehouden Concert ten behoeve der armen, door het Muzijk- en Zanggezelschap onder de zinspreuk *Geduld Overwint*.

Vlissingen, den 12 Februarij 1847.

Diakenen der R. K. Gemeente voorn.,
Namens dezelve,
J. F. ALÉXANDRE, Scriba.

ADVERTENTIEN.

§ § § De KOLONEL, belast met het Plaatselijk Kommandement te Vlissingen zal, onder nadere goedkeuring van het Ministerie van Oorlog, en ten overstaan van de Heeren Kommandanten der Korpsen aldaar in garnizoen, op Vrijdag den 19 Februarij 1847, des middags ten 12 ure, op het Plaats Bureau AANBESTEDEN de leverantie van benoodigde **TARWE** en **ROGGE** ten behoeve van de Militaire Bakkerij, waarvan de Conditien van heden af aan, op het Bureau van genoemde Kolonel, mitsgaders bij den Heer Administrateur van gemelde Bakkerij te Vlissingen, te lezen zullen liggen.

Boekhandel van J. C. en W. Altorffer.

Bij de Stadsdrukkers *J. C.* en *W. ALTORFFER*, te Middelburg, komt heden van de pers, en is mede alhier verkrijgbaar gesteld:

MIDDELBURGSCHE
NAAMWIJZER,
OF
JAARBOEKJE VOOR DE STAD MIDDELBURG.
1847.

Uitgegeven met vergunning van Hun Ed: Achtbare Heeren Burgemeester en Wethouders der Stad.

Dit compres gedrukt werkje, groot 232 bladzijden, bevat, behalve al hetgeen op de Stad Middelburg betrekking heeft, ook buitendien meest al de administrative Collegien, Ambtenaren enz. in de Provincie Zeeland; — eene beknopte inhouds-opgave van een en ander laten wij hier volgen: I. Koninklijk Huis. II. Staats-Ambtenaren en Hooge Collegien des Rijks. III. Kolonien. IV. Gewestelijk Bestuur dezer Provincie, met al zijne Administrative Commissien en Collegien (waaronder voor het eerst in dezen jaargang opgenomen de rubriek: Calamiteuse Polders, met hunne Dijkgraven, Ontvangers-Griffiers en Ontvangers der Subsidien. V. Regterlijke Collegien en Ambtenaren in Zeeland, met de teregt-zittingen van het Provinciaal Geregtshof, de Arrondissements-Regtbank en het Kanton-Geregt te Middelburg. VI. Militair Bestuur, Marine en Loodswezen. VII. Consuls en Agenten voor Buitenlandsche Mogendheden in en voor de Provincie Zeeland. VIII. Stedelijk Bestuur van Middelburg, met al zijne Ambtenaren en Collegien, benevens het Tarief der Plaatselijke Belastingen aldaar. IX. Middelen van vervoer, als: de Posterijen (met uitgebreide bepalingen omtrent de Buitenlandsche Correspondentie, den Overlandpost [mail] de berekening der Porten en Frankeergelden naar het gewigt der Brieven, met de Tabellen der Progressie, de verzending van Monsters of Stalen, enz.), de Stoomvaartuigen op Rotterdam, Gorinchem, Breskens en Antwerpen, met Tarieven, de Beurtschepen, verschillende Diligence-diensten in de Provincie, Postwagens enz. X. Wetenschappelijke en andere Inrigtingen te Middelburg. XI. De Stedelijke en Plaatselijke Besturen, met de Bevolking. XII. De Dienstdoende en Rustende Schutterijen in Zeeland. XIII. De Veldwachters. XIV. Staat der Bevolking van de Provincie. En ten slotte: een uitgebreid Alphabetisch Register.

De prijs is *f* —,85; — gebonden in groen met Almanak enz. *f* 1.20.

Mede is bij hen uitgegeven:

MIDDELBURGSCHE
ALMANAK
VOOR HET JAAR
1847.
IN DE GEWONE VERSCHILLENDE FORMATEN.

KANTOOR-ALMANAK
VOOR HET JAAR
1847.

in breed quarto, op zeer zwaar velijn carton, in polychromischen druk, bevattende, behalve den gewonen *Calender*, de Prijzen en Vrijstellingen van het zegelregt, het Tarief der Muntbiljetten enz.

Prijs *f*—,22½.

PORTEFEUILLE-ALMANAK
VOOR
1847.
OP VELIJN CARTON.

Prijs *f*—,10.

Bevattende, behalve den gewonen *Calender*, de Prijzen der Zegels.

AFVAART-UREN
VAN DE STOOMBOOT
DE SCHELDE,
VARENDE TUSSCHEN
VLISSINGEN en BRESKENS.
FEBRUARIJ 1847.

Van Vlissingen.					Van Breskens.				
Donderdag	18,	nm.	1½	ure.	Donderd.	18,	nm.	2½	ure.
Vrijdag	19,	«	1½	«	Vrijdag	19,	«	2½	«
Zaturdag	20,	«	2½	«	Zaturdag	20,	«	3½	«
Zondag	21,	«	3½	«	Zondag	21,	«	4½	«
Maandag	22,	*niet varen.*		«	Maandag	22,	*niet varen.*		«
Dingsdag	23,	vm.	8	«	Dingsdag	23,	vm.	9	«
Woensdag	24,	«	8½	«	Woensd.	24,	«	9½	«

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 16. Februarij. Sedert den 13. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Cotton Planter, W. Pratt, Mobille, katoen en ander; Johann Dithard, T. Ludering, Charleston, rijst en boomwol.

Stads-Poorten.

Opening des morgens ten 5 ure.
Sluiting des avonds 6 «

Finale sluiting. De Waterpoorten ten 9 ure en de Rammekens- en Dampoort ten 10 ure.

---

zij eenen man, die de vlugt zocht, of liever die zich, steeds achter zich omziende, voortsleepte en buiten den weg lappen, die hij van zijne kleederen aftrok, wegwierp. Bleek en magteloos naderde hij haar, en vroeg haar met eene stervende stem:

– Is hier niet ergens eene plaats, waar ik mij kan verbergen en te drinken kan vinden? Ik sterf!

Het bewogen kind kon niet antwoorden, maar wees met den vinger op het voetpad. De man volgde haar.

Daar hij moeite had om die steile hoogte te beklimmen, bleef het kind van tijd tot tijd stilstaan, om hem adem te doen halen, en ging dan weder voor hem uit, hare voetstappen verhaastende, naarmate zij de woning naderden. Eindelijk kwam zij van achter de hegge te voorschijn zeggende:

– Moeder, hier is een ongelukkige, die grooten dorst heeft.

La Reveillère, hevig geschrikt, wilde antwoorden, toen de man voorruit trad. Hij bleef bij den ingang staan en vestigde op de vrouwen eenen vreesachtigen blik. Toen zij hem met al de teekenen van een innig medelijden naderden, kwam hij ook drie voetstappen vooruit en viel op den stoel neder, waarop de oude een oogenblik te voren zat te spinnen.

– Ik kan niet meer! zeide hij nog en zeeg in onmagt neder,

De drie vrouwen liepen het huis binnen, terwijl het kleine meisje haar aan de kleederen hing, met een' schijn van zelfbehagen zeggende:

– Het is een arm man. Ik heb wel gedaan, met hem hier te brengen, niet waar moeder?

De vrouwen kwamen terug met azijn, water en wijn. De eene ondersteunde het hoofd des vreemdelings, de moeder waschte hem de slapen van het hoofd. Hij opende zijne oogen en vroeg te drinken; Joanna schonk een weinig ouden wijn in een glas, en liet hem dien drinken. Dit scheen den vreemdeling te doen bekomen, en de kruik met water uit Genoveva's handen rukkende, dronk hij daaruit met zoo veel gretigheid, dat la Reveillère hem dezelve weder afnam. Toen bevochtigde zij daarmede eenen linnen doek, welken men hem toereikte en waschte hij zich het aangezigt; daarna bragt hij zijne handen aan zijne voeten en langs zijn geheele ligchaam, om zich te verzekeren, of hij niet ernstig gekwetst was: bij deze beweging ontdekte men dat het bloed uit zijne linkerhand stroomde.

- Lieve maagd! riep Joanna, hij is gewond! Zie hoe het bloed stroomt.....

- Het is niets, antwoordde de vreemdeling; slechts eene schram; ik ben van het paard gevallen en heb mijne hand bezeerd.

La Reveillère nam den natten doek terug en waschte die bebloede hand. Men ontdekte aan dezelve inderdaad eene breede schramp, welke de pols geheel ontveld had. Johanna haalde stukken oud linnen, die zij aan reepen sneed; terwijl de oude er de hand van den vreemdeling mede omwond, trok Genoveva haren halsdoek af om het verband vast te houden, en het jongste kind stond daarbij vol aandacht, met de handen op haren rug, vlak voor den gekwetste, trotsch hem daarheen gebragt te hebben en de eerste oorzaak te zijn der zorgen, welke men hem bewees. Terwijl men hem verbond, wierp deze man een navorschend oog op het eerlijk en vreedzaam gelaat dezer drie vrouwelijke wezens.

- Ik dank u, zeide hij eindelijk met eenen glimlach; ik dacht niet, na hetgeen men mij gezegd had, hier zulke goede menschen te zullen aantreffen.

- Gij zijt dus niet van dit land? vroeg la Reveillère.

- Neen, antwoordde de vreemdeling, eenigzins verlegen.

- Gij komt toch uit het gevecht? Gij zijt dus gekomen om tegen onze jongens te strijden?

De reeds bleeke vreemdeling verbleekte nog meer, toen hij de oogen der oude boerin volgde, die zich op zijn half geopend kleed vestigden, waaronder men eene driekleurige sjerp ontdekken kon. Hij tastte in zijnen zak en haalde eene beurs voor den dag met een hand vol assignaten.

- Ziedaar, goede vrouw, dat is voor uwe moeite; ik kan u nog meer geven.

De meisjes wendden zich om, de gele gelaatstrekken der oude kleurden zich met een hoog rood.

- Behoud uw geld, zeide zij; wij zijn geene ellendelingen; waarlijk, gij beleedigt ons.

De vreemdeling, meer en meer onthutst, stamelde nog:

- Ik vecht tegen niemand; integendeel: ik ben belast om vrede te maken. Tot welke zijde men ook behoore, men moet steeds zijnen pligt volbrengen.

Hij zweeg, en, misschien wel om zijne verlegenheid te verbergen, viel hij weder in onmagt. De vrouwen bezagen hem nu eens van meer nabij. Hij was een man van omstreeks veertig jaren. Hij droeg een jas met een kort kraagje dat op de schouders nederhing; een lederen broek en half hooge laarzen, waaruit rood en witgestreepte kousen uitstaken, alle zijne kleederen waren gescheurd en met slijk en stof overdekt. Zijn hoed met breede randen, gelijk aan die der lieden van dat land, lag naast hem op den grond.

- Ik dacht eerst dat gij tot de onzen behoordet, hervatte la Reveillère, maar ik zie daar net een vod, als onze vorige maire om het lijf droeg.

De verschrikte vreemdeling antwoordde met eenige bitterheid

- Gij wilt u wreken, niet waar, nu gij een' dier gehate republikeinen in uwe magt hebt?

- Ik, mijn goede man? zei la Reveillère. Gij zult ons toch hier geen kwaad doen, niet waar? Gij hebt hulp noodig en nu zie ik niet naar hetgeen gij zijt. Indien wij wraak wilden nemen, zouden wij u niet geholpen hebben. (Vervolg hierna.)

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIEREN.